

ΕΤΟΣ 63ον

8 Φεβρουαρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3219)

Η ΤΙΜΗ ΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΩΜΑ

Καθώς προετοιμαζόμαστε για την εισαγωγή μας στην πιο αγωνιστική και δυναμική περίοδο του έτους, την Άγια και Μεγάλη Τεσσαρακοστή, η Έκκλησία μας παραθέτει τό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα, μέ σκοπό νά τονίσει, άφ' ενός μέν πώς ό,τι πρόκειται ν' άκολουθήσει κατά την άνατέλλουσα πνευματική περίοδο στοχεύει στην παθοκτονία και όχι στή σωματοκτονία, άφ' έτέρου δέ ότι ή τιμή πρός τό ανθρώπινο σώμα, τό όποιο φθάνει νά χαρακτηρίξει ως ναό «του έν ήμίν Άγίου Πνεύματος», άπονέμεται μέ τρόπο πού κανείς προηγουμένως δέν είχε κατορθώσει.

Ή άρχαία έξαθλίωση του ανθρώπινου σώματος

Πράγματι, πρίν άπό τόν Χριστό μας και τό σωστικό του κήρυγμα, τό ανθρώπινο σώμα άντιμετωπιζόταν μέ ποικίλους τρόπους χωρίς νά κατορθώνεται μία ουσιαστική έξισορρόπηση στή θεώρησή του. Όσοι είχαν ύπερβατικές άναζητήσεις και άνησυχίες, τό άντιμετώπιζαν ως δεσμοκτήριο ή φυλακή της ψυχής, ως κάτι τό κακό, τό όποιο έμποδίζει τό πνευματικό στοιχείο στην άνέλιξη του. Όσοι πάλι είχαν πιο ύλιστικές θεωρήσεις της ζωής, συνήθως όδηγούνταν στό άλλο άκρο άντιμετωπίζοντας τό ανθρώπινο σώμα σέ μία σαρκολατρική προοπτική και χρησιμοποιώντας τό άναλόγως. Στά χρόνια της ρωμαϊκής κυριαρχίας, όποτε και έγραψε ό άπόστολος Παύλος τά όσα σήμερα άκούσαμε, τό ανθρώπινο σώμα και γενικότερα ή ανθρώπινη ζωή, είχε όδηγηθεί σέ φοβερή ύποτίμηση και εύτελισμό. Ή σκληρή κατάσταση της δουλείας ύπονόμεινε την ανθρώπινη άξία στην κατάσταση του έμπορεύματος, έξισώνοντας συνάμα τόν σκλάβο μέ τό ζωο. Στά πλίσια διαστροφικών έθίμων ή άκόμη και μορφών λατρείας, στό όνομα ψεύτικων θεών, ό άνθρωπος άπανθρωποποιούνταν και άντιμετωπιζόταν τελείως χρηστικά και σαρκολατρικά. Τέλος, ή σκληρή ψυχής της άνθρωπότητας άπό τούς συνεχείς πολέμους, τίς αίματηρές μάχες, τίς σφα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. γ΄ 12-20)

Ἡ ιερότητα τοῦ ἀνθρώπινου σώματος

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεσιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείας, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἠγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐσιν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἓν σῶμά ἐστιν; «Ἔσονται» γὰρ, φησὶν, «οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν»· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιῆσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐστί, ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστί, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

γές καί τίς θηριωδίες ἀντεκδικήσεως, σέ συνδυασμό μέ τήν ἔλληψιν ἠθικῶν φραγμῶν καί τό ἀδίστακτο τοῦ χαρακτήρα τῶν τότε ἡγετῶν, εἶχαν δημιουργήσει ἐξοικείωση μέ τόν βίαιο θάνατο, τή δολοφονία, τήν αὐτοκτονία καί γενικά μέ ὀτιδήποτε καταστρέφει τήν ἀνθρώπινη ζωή, ἐξαθλιώνει τό σῶμα καί κατακερματίζει τή συνείδηση, δημιουργώντας ἀπέραντο πόνο.

Δέν ὠφελοῦμε γράφοντας τά παραπάνω, χρειάζεται ὁμως, νά ὑπενθυμίζουμε σέ πόσο ἀντίξοο κλίμα διατυπώθηκε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πόσο προκλητικός ἦταν στήν τότε ἐποχή, ὅπως καί στή σημερινή, ἀλλήλα καί τήν κάθε ἐποχή, καθῶς καί πόσο ἀναγκαῖος καί ὠφέλιμος γιά τή σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητας ἀπό τά ἴαθη της, γιά νά μὴν ποῦμε ἀπό τά ἐγκλήματά της. Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὅταν ἀναφερόταν σέ αὐτά ὁμολογοῦσε, «αἰσχύνομαι ταῦτα ἰλέγων». Συνέχιζε ὁμως, ἰλέγοντας πῶς εἶναι ἀναγκασμένος νά τά πεί γιά νά ὠφεληθεῖ τοὺς ἀκροατές του, κάνοντας ὅ,τι κάνει κι ὁ γιατρός, ὁ ὁποῖος στήν προσπάθειά του νά θεραπεύσει τόν ἄρρωστο, ἠερώνεται ἀπό τό αἷμα του χωρὶς νά ἐνοχλεῖται ἢ νά ντρέπεται γι' αὐτό.

Ἡ χριστιανική ιερότητα τοῦ ἀνθρώπινου σώματος

Σέ τί θεώρηση ἠοιπόν, τοῦ ἀνθρώπινου σώματος καί γενικότερα τοῦ ἀνθρώπου, μᾶς ὁδήγησε ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ; Δέν θά μπορούσε νά βρεῖ καλυτέρο χαρακτηρισμό ἀπό τό νά τό ὑποδείξει ὡς ναὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δηλαδή, ὡς κατ' ἐξοκὴν ἱερό καί ἄξιο σεβασμοῦ καί τιμῆς. Ἱερότητα, σεβασμός, τιμὴ πού δέν διεκδικεῖται μόνο ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ ὑποβάλλεται ἀπὸ τὸν τρόπο τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει τί

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἀλλά δέν συμφέρουν ὅλα. Ὅλα μοῦ ἐπιτρέπονται, ἀλλά ἐγὼ δέν θά ἀφήσω τόν ἑαυτόν μου νά ἐξουσιασθῆ ἀπό τίποτε. Τά φαγητά εἶναι γιά τήν κοιλιά, καί ἡ κοιλιά γιά τά φαγητά· ὁ Θεός θά καταργήσῃ καί αὐτήν καί ἐκεῖνα. Ἀλλά τό σῶμα δέν εἶναι διά τήν πορνείαν· εἶναι διά τόν Κύριον καί ὁ Κύριος διά τό σῶμα. Ὁ δέ Θεός καί τόν Κύριον ἀνέστησε καί ἐμᾶς θά ἀναστήσῃ διά τῆς δυνάμεως του. Δέν ξέρετε ὅτι τά σῶματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Νά πάρω λοιπόν τά μέλη τοῦ Χριστοῦ καί νά τά κάνω μέλη πόρνῆς; Μή γένοιτο. Δέν ξέρετε ὅτι ἐκεῖνος πού προσκολλᾶται εἰς τήν πόρνῆν εἶναι ἓνα σῶμα μέ αὐτήν; Διότι θά γίνουν, λέγει, οἱ δύο μία σάρκα. Ἐκεῖνος δέ πού προσκολλᾶται εἰς τόν Κύριον εἶναι ἓνα πνεῦμα μέ αὐτόν. Ἀποφεύγετε τήν πορνείαν. Κάθε ἄλλο ἁμάρτημα πού κάνει ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐξω ἀπό τό σῶμα, ἐκεῖνος ὅμως πού πορνεύει, ἁμαρτάνει πρὸς τό ἴδιο του τό σῶμα. Ἡ δέν ξέρετε ὅτι τό σῶμά σας εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού εἶναι μέσα σας, καί τό ὁποῖον ἔχετε ἀπό τόν Θεόν καί δέν ἀνήκετε εἰς τούς ἑαυτούς σας; Ἐχετε ἀγορασθῆ ἀντί τιμήματος. Δοξάσατε λοιπόν τόν Θεόν διά τοῦ σώματός σας καί διά τοῦ πνεύματός σας, τά ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τόν Θεόν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βεῖλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ὑποβαθμίζει τήν ιερότητα τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου καί κατ' ἐπέκταση τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, ὑποδεικνύοντας ὡς κύριο ὑπαίτιο τήν ἐλευθεριότητα περί τά γενετήσια ἦθη καί τή σαρκολατρική νοοτροπία πού δημιουργεῖ. Αὐτή φιμώνει τή συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου, καταργεῖ τήν ἀγάπην, ἀναδεικνύει μονοδιάστατα καί καταπιεστικά μιά λειτουργία τοῦ ἀνθρώπινου σώματος σέ βάρος κάθε ἄλλῃς, ἐνῶ ἀναιρεῖ τήν ἐλευθερία τοῦ προσώπου. Ἀντίθετα, τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἡ λυτρωτική του θυσία, περιποιεῖ τέτοια τιμή στήν ἀνθρώπιν φύση, ὥστε νά τήν ὀδηγεῖ στό νά δοξάσει τόν Θεό μέ τόν ἁγιασμό της.

Ἁγιασμός τοῦ σώματος, ἁγιασμός τοῦ ἀνθρώπου

Ἀδελφοί μου, ἡ Ἐκκλησία μας ἀπέναντι στό ἀνθρώπινο σῶμα στέκεται μέ ἐξαιρετικό δέος. Ὅχι μόνο γιατί ἔχει τήν πληροφορία ἀπό τόν ἀπόστολο Παῦλο ὅτι εἶναι ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλῆλα γιατί καί ἡ ἐμπειρία της τήν ὀδηγεῖ στό νά ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ ἁγιασμός τοῦ ἀνθρώπου ξεκινᾶ ἀπό τόν ἁγιασμό τοῦ σώματος. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας ὄλα τά σωστικά της Μυστήρια, στό ἀνθρώπινο σῶμα τά ἐφαρμόζει. Τό σῶμα βαπτίζει στήν κολυμβήθρα, τό σῶμα χρίει μέ τό χρίσμα, τό στόμα του ἀνοίγει ὁ ἄνθρωπος καί μεταλαμβάνει τοῦ ἀχράντου Σώματος καί τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μας, στό σῶμα ἐφαρμόζεται τό ἅγιο Εὐχέλαιο, τό γόνυ κλίνει ὁ ἄνθρωπος κάτω ἀπό τό Ἐπιτραχήλιο τοῦ Πνευματικοῦ στήν ἱερά Ἐξομολόγηση, στό δάκτυλο τοποθετεῖται

8 Φεβρουαρίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ)
Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319),
Ζαχαρίου τοῦ προφήτου († 620 π.Χ.).
Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. στί 12-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιε΄ 11-32.
Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Φεβρουαρίου, Τῆς Ἀπόκρεω.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ν΄ 8 - θ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 31-46.

τό δακτυλίδι καί στό κεφάλι τό στεφάνι τοῦ γάμου, τό γόνυ κλίνει πάλι ὁ χειροτονούμενος ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί τό κεφάλι του ὑποτάσσει κάτω ἀπό τό χέρι τοῦ Ἐπισκόπου στό μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης. Ἄηθλα καί μέ τό στόμα ὁ ἄνθρωπος ὁμολογεῖ τήν πίστη, μέ τόν ἡγεμόνα νοῦ παίρνει θεοφιλεῖς καί ἅγιες ἀποφάσεις καθοδηγώντας τό σῶμα, μέ τά αὐτιά καί μέ τή διάνοια δέχεται τό λυτρωτικό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου προσαρμολύοντας ἀναθῶγως τή ζωή του.

Τό σῶμα μας ὑπάρχει γιά νά ἀναδεικνύεται ἡ ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, γιά νά διασώζεται ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, γιά νά καθίσταται κατοιικήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἄρχιμ. Ι. Ν.

Ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἁποστολικῆς Διακονίας

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ

(Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχῆμα 10X14 ἑκατ., σσ. 100)

Στήν ἐπιτυχημένη σειρά τευχιδίων τῆς θείας Λατρείας, σέ πολυτελή ἔκδοση, κυκλοφόρησε καί τό παρόν, σέ δίχρωμη ἐκτύπωση καί ἐξώφυλλο σέ τετραχρωμία. Σέ παράλληλες σελίδες παρατίθεται τό ἀρχαῖο κείμενο καί ἡ μετάφραση σέ ἀπλή δημοτική, γεγονός πού βοηθᾷ τόν προσευχόμενο ἢ ἀναγνώστη στήν κατανόηση τῶν ὑψηλῶν νοημάτων τῆς Ἀκολουθίας τῆς Μεταλήψεως.

Η ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁμιλίες σέ Εὐαγγελικές περικοπές καί ἑορτές
τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου
(σχῆμα 14X21 ἑκατ., σελ. 298)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr